Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Mas Falquer

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Joan de Vilatorrada
Emplaçament	Avda. Montserrat, interior 1ª. (Sant Joan de Vilatorrada)

Coordenades:

Latitud:	41.74647
Longitud:	1.80341
UTM Est (X):	400508
UTM Nord (Y):	4622320

Classificació

Número de fitxa	08218-80
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	El conjunt ha patit nombroses reformes estructurals els últims cinquanta anys, tant en la seva estructura interior com exterior
Protecció	Inexistent
Observacions protecció:	Ref. Cadastral: 0625520 DJ 0202N0001 PY
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 29201DG0202N
Autoria de la fitxa	Arqueociència S.C. SL (Raquel Valdenebro)
Data de registre de la fitxa:	dv., 09/02/2001 - 01:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format per l'antiga casa del mas Falquer i un seguit de construccions adjacents de diferents èpoques. La casa pròpiament dita ocupa l'espai central de la finca. Es tracta d'una casa de planta quadrangular amb coberta a dues aigües de teula. És formada per planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal és orientada a migdia. Trenca la façana principal el portal d'entrada en forma d'arc de mig punt de recent construcció que incorpora dues portes d'entrada a dos edificis diferents, i que substitueix una antiga porta original arquitrabada. Al cantó de llevant i ponent s'adossaven antigament dos grans coberts que formaven part de l'estructura de la casa i s'incloïen sota la mateixa teulada i oferien un planta rectangular. El mas és construït en mur de maçoneria amb pedres irregulars i arrebossat en ciment al seu exterior. Recentment, el cobert de ponent va ser modificat i reformat en totxana a la seva part nord i convertit en un modern habitatge adossat a la casa principal amb el seu accés i porta independent. L'antic cobert de llevant va ser enderrocat quan es va fer l'Avinguda Montserrat el 1959, a fi d'arribar fins a la línia actual de carrer, i substituït per un modern bloc de pisos que s'adossa al nucli originari de la casa. Es tracta d'un bloc de planta baixa i tres pisos que s'obre amb tribunes i balcons al seu cantó de llevant a tocar amb la moderna avinguda. Aquest bloc supera l'alçada del mas originari en un pis, tot escurçant el mas primitiu i donant-li una perspectiva asimètrica. El bloc de pisos és construït en totxana a excepció de la seva façana de migdia que toca al mas i que encara conserva el mur de parenta del primitiu conjunt. Tot el bloc es troba arrebossat en ciment. El seu accés es fa per l'avinguda de Montserrat. Tot el conjunt es troba envoltat per una tanca que al seu cantó nord deixa un solar sense edificar. Al seu cantó de llevant i migdia un altre mur de tancament envolta el conjunt. Aquest mur devia formar part del conjunt originari de la casa ja que s'hi adossen alguns cobert de diferents èpoques, i permet deixar un espai a mode de pati interior davant de la casa. El fet de que la casa conservi la seva orientació original i la integració que aquests últims anys ha patit dins del conjunt urbanístic de la vila i de les cases modernes fa que quedi atravessat en mig de la illa de cases actual que manté una orientació E-O diferent a la del mas, i que l'accés principal a la casa es faci mitjançant una porta oberta a l'Avinguda Montserrat que dóna accés al pati davanter de la casa.

Observacions:

Per davant de la casa passava l'antic camí que pujava del carrer del pont fins al mas Vilatorrada. No es conserven objectes d'interès. Als baixos de la casa es conserva un carreu aprofitat en la paret que marca la data de 1819. El fons fotogràfic del Sr. Àngel Muntané conserva fotografies del mas dels anys 50 on pot apreciar-se el conjunt originari envoltat de camps de conreu.

Història

El mas Falquer el trobem documentat des del segle XIII, passant a formar part de l'escàs grup de masies que envoltaven la parròquia de Sant Joan (COMAS, 1988). Al segle XVI la propietat va estar lligada a la pabordia de la Seu de Manresa., així el 1506 trobem l'acta d'establiment del mas feta pel paborde de la Seu a Francisco Torra, de la parròquia de Sant Joan de Vilatorrada (AA.DD, 1984). Des del segle XVIII la seva economia devia estar estretament lligada al cultiu de la vinya doncs el 1746 en una relació del 1746 en què apareixen les superfícies de terra dedicades a aquest tipus de cultiu, el mas Falquer, juntament amb el Sant Juan, dels què més superfície hi dedica i amb més jornalers hi compta -set en total- (AA.DD, 1984) . Malgrat tot les dificultats econòmiques devien ser constants i al igual que molts masos de la zona va ser adquirit per membres de la burgesia urbana, sent comprat per Maurici Soler, blanquer de Manresa per 1.000 lliures a mitjans del segle XVIII (COMAS, 1988) . Finalment a principis del segle XIX el mas va caure dintre de les possessions del mas Sant Joan. Segons informació oral del Sr. Ramon Botifoll, actual propietari, a mitjans del segle XIX el mas era propietat de la família Suanya, també propietaris del mas Sant Joan. A finals del segle XIX, la casa va ser heretada per un dels fills de la família que la va vendre al senyor Eduard Segués. El 1925 va ser comprada pel Sr. Josep Botifoll, pare de l'actual propietari romanent en mas de la mateixa família des d'aleshores.

Bibliografia

Arxiu Parroquial de Sant Joan de Vilatorrada. Llibre de censos y cosas a est tenor (187?-1716). AA.DD.(1984) Recopilació de la història del municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Sant Joan de Vilatorrada. BENET I CLARÀ A.(1985), Història de Manresa. Dels orígens al s.XI. Manresa. COMAS I CLOSAS F.(1988), Sant Joan de Vilatorrada. Història del Bages. Vol II. Ed. Parcir. Manresa. Pàgs.379-402.

